

ปัญหาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาทุกยุคทุกสมัยไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในศาสตร์แขนงใดก็ตาม จำเป็นจะต้องอาศัยหลักสูตรเป็นแนวทางเพื่อแสดงความมุ่งหมาย ขอบเขตของเนื้อหาวิชาและอัตราเวลาเรียนเอาไว้เสมอ ทั้งนี้เพื่อให้การศึกษาในศาสตร์แต่ละแขนงนั้นดำเนินไปด้วยดีและบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่วางไว้ การศึกษาของมนุษย์ที่ยังไม่มีตัวอักษรก็ต้องอาศัยการแนะนำบอกเล่า การเลียนแบบตลอดจนการปฏิบัติตามบิดามารดา ญาติพี่น้องหรือเพื่อนฝูง ตามขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมต่าง ๆ เพื่อให้คนมีชีวิตอยู่และสามารถปรับปรุงตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในสังคมที่ตนอาศัยอยู่ได้เป็นอย่างดี ต่อมามนุษย์ได้มีความเจริญก้าวหน้าทางค่านวิทยาการมากขึ้นจนสามารถเขียนเครื่องหมายเป็นสัญลักษณ์ เพื่อใช้สื่อความหมายซึ่งกันและกัน และมีการประดิษฐ์ตัวอักษรขึ้นใช้ การเรียนและการศึกษาในศาสตร์สาขาต่าง ๆ จึงได้มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร หลักสูตรก็ได้มีการพัฒนาติดตามมาควบตามลำดับ

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า หลักสูตรคือขบวนการ เรียนการสอนและประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งหมดที่ได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นอย่างดี โดยอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นแนวทาง ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการของสังคมและเศรษฐกิจของชาติ หลักสูตรดังกล่าวนี้มีความหมายตั้งแต่ กฎ ระเบียบต่าง ๆ ความมุ่งหมาย ประสบการณ์และวิธีการนำเอาหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนให้ได้ผลดีด้วย

ก่ สวัสดิ์พาณิชย์ ได้ให้คำนิยามไว้ว่า

" 1. หลักสูตรเป็นหัวใจของการศึกษา ถ้าหลักสูตรได้รับการพัฒนาได้ถูกต้อง

¹ ก่ สวัสดิ์พาณิชย์ เรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร จากเอกสาร
สัมมนาศึกษานิเทศก์ กรมวิสามัญศึกษา พิเศษ/2513.

แล้ว การศึกษาย่อมจะเจริญไปได้มาก และการดำเนินงานด้านอื่นจะได้รับความสะดวกขึ้น

2. หลักสูตรประกอบด้วยส่วนสำคัญ 5 ประการ คือ

2.1 ความมุ่งหมายของหลักสูตร

2.2 โครงสร้างของหลักสูตร

2.3 เนื้อหาของหลักสูตร

2.4 กระบวนการของหลักสูตร

2.5 อุปกรณ์หลักสูตร "

²เอกวิทย์ ณ ถลาง ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า "ความหมายของหลักสูตรนั้น เราเข้าใจตรงกันแล้วว่าคลุมถึงตัวหลักสูตร ประมวลการสอน โครงการสอน แบบเรียน รวมไปถึงกิจกรรมการเรียนการสอนโดยตรงทั้งหมด ที่มุ่งให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียนนั้น ถือว่าเป็นเรื่องของหลักสูตรทั้งสิ้น "

³ตาม Saylor และ Alexander หลักสูตรเป็นเสมือนแผนภูมิการเดินทาง และตารางที่ยืดหยุ่นได้ ในการดำเนินการศึกษาหลักสูตรจะถูกสร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาวิชา การบริหารโรงเรียนและวิธีการต่าง ๆ ทางด้านการศึกษา ระดับชั้นต่าง ๆ รวมอยู่ด้วย การดำเนินการศึกษานั้นจะน่าสนใจหรือไม่น่าสนใจไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวการศึกษาเอง หรือมีไต่ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ผู้เรียนได้รับจากการศึกษา แต่ขึ้นอยู่กับแสวงหาโดยตนเอง สิ่งเหล่านี้เป็นประสบการณ์ของชีวิตอย่างแท้จริง ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้การแนะนำของครู ประสบการณ์จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับคำแนะนำ

²เอกวิทย์ ณ ถลาง หลักวิชาการสร้างหลักสูตรประมวลความรู้เกี่ยวกับมัธยมศึกษา
กรมวิสามัญศึกษา หน้า 37.

³J. Galer Saylor, William M. Alexander, Curriculum Planning for Modern School. Holt, Rinehart and Winston, Inc. New York
1966 p.5.

⁴Galen, William ได้ให้คำนิยามของหลักสูตรไว้ว่า "หลักสูตรคือประสบการณ์ที่โรงเรียนได้จัดขึ้นตามความเหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจของนักเรียนแต่ละคน"

สำหรับหลักสูตรในการเรียนวิชาพลศึกษานั้น ได้มีมานานแล้ว ทั้งนี้เพราะว่าการศึกษาโดยทั่วไปของคนในสมัยคึกคักบรรพบุรุษนั้นล้วนแต่ใช้กิจกรรมพลศึกษาเป็นแนวทางทั้งสิ้น จึงจะเห็นได้จากจัดการศึกษาของกรีกในสมัยโบราณ การจัดการศึกษาส่วนใหญ่มุ่งให้ประชาชนได้ออกกำลังกายเพื่อให้ร่างกายมีความแข็งแรงสมบูรณ์ เป็นผู้กล้าหาญ เป็นนักรบ มีความแข็งแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้ประชาชนได้เรียน ได้ศึกษาก็คือกิจกรรมทางด้านพลศึกษาเป็นส่วนใหญ่ นั่นเอง เช่น กรีฑาประเภทต่าง ๆ กีฬาประเภทชก กีฬาประเภทเดี่ยว และมีการต่อสู้ป้องกันตัวได้แก่มวย มวยปล้ำ ยิงธนู ชีมาและล่าสัตว์ เป็นต้น กรีกในสมัยเฮเซนส์รุ่งเรือง หลักสูตรได้กำหนดให้เด็กศึกษาในกิจกรรมต่อไปนี้⁵ ในระยะแรกที่เด็กเข้าโรงเรียน ครูจะสอนให้เด็กเล่น และฝึกหัดการวางอิริยาบถต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น การลุก การนั่ง การเดิน ตลอดจนท่าทางต่าง ๆ เมื่อเด็กมีความมากขึ้นแล้วจึงให้เรียนบทเรียนต่าง ๆ เช่น

1. การกระโดดและการกระโดดสูง เพื่อให้ร่างกายเพรียว ผึ่งผาย ปอดแข็งแรง
 2. วิ่งแข่ง เพื่อให้เป็นคนประเปรียว และ ทนทาน
 3. ขว้างจักร เพื่อให้แขนมีกำลัง
 4. ทุ่มน้ำหนัก เพื่อช่วยในการทรงตัว
 5. มวย และ มวยปล้ำ เพื่อให้คล่องแคล่ว ว่องไว มีไหวพริบและรู้จักบังคับใจ
 6. วายน้ำ และ เต้นรำ เพื่อช่วยให้ร่างกายงามถูกสัดส่วนและมีการเคลื่อนไหว
- ได้เหมาะสมเจาะ ไม่ขัดเขินเข่าจิ้งหะ และ คนศรี

⁴C.E.Turner, School Health and Health Education, The C.V. Mosby Company, 1970 p.209.

⁵วิภาวี ประพันธ์โยธิน, สุรินทร์ สรสิริ, วิชาชุดครู ป.ม. วิชาครูตอน 5 ประวัติการศึกษา ตอน 3 โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว หน้า 2-3.

จากตัวอย่างเค้าโครงหลักสูตรของเอเซนส์ สมัยเมื่อประมาณ 500 ปี ก่อนคริสตกาล เราพอจะมองเห็นแล้วว่า กิจกรรมส่วนที่จัดให้เด็กเรียนนั้น ประกอบไปด้วยกิจกรรมทางพลศึกษาเกือบทั้งสิ้น และนอกเหนือไปจากเอเซนส์แล้ว ประเทศอื่น ๆ ในยุคเดียวกันหรือยุคใกล้เคียงกันก็มีหลักสูตรหรือการกำหนดเนื้อหาวิชาให้เด็กเรียนคล้ายคลึงกันทั้งนั้น ถ้าเราจะพิจารณาว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น เราก็ต้องศึกษาสภาพการของสังคม ความเป็นอยู่ของมนุษย์ อาชีพ ตลอดจนการศึกษาของคนในยุคนั้นว่า เขาต้องการอะไรและเขาอยู่กันอย่างใดเป็นสำคัญ ข้อเท็จจริงของสภาพความเป็นอยู่ของคนในยุคนั้นก็พอสรุปได้ว่า เป็นสมัยที่มนุษย์เริ่มเกาะกลุ่มกันเป็นพวกเพื่อรักษาไว้ซึ่งความเป็นใหญ่แย่งชิงอำนาจซึ่งกันและกัน พวกไหนอ่อนแอก็จะตกอยู่ใต้อำนาจของพวกที่ยิ่งใหญ่กว่า ทุกประเทศจึงต้องพยายามสร้างกำลังคนภายในประเทศของตนให้มีความแข็งแกร่ง อดทนและเป็นนักสู้ ดังกล่าวแล้วข้างต้น การศึกษาส่วนใหญ่ก็ต้องศึกษาเกี่ยวกับการสร้างกำลังทางร่างกายและทางจิตใจให้เข้มแข็งนั่นเอง ทั้งนี้เพราะเหตุว่าการสู้รบในสมัยโบราณมนุษย์ยังขาดอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ทันสมัย การทำสงครามต้องใช้อาวุธจำพวก หอก คาน ฆู แหวน หลาว เป็นสำคัญ ทหารทุกคนจะต้องมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์จริง ๆ จึงจะสามารถสู้กับข้าศึกได้ นอกจากนี้มนุษย์ในสมัยนั้นยังต้องต่อสู้กับภัยธรรมชาติ ต่อสู้กับมนุษย์ด้วยกัน ต่อสู้กับสัตว์ป่านานาชนิดเพื่อความอยู่รอดของชีวิต จึงจำเป็นต้องจัดการศึกษาหรือจัดหลักสูตรให้เด็กเรียน ให้เหมาะสมกับสภาพการในยุคนั้น

ต่อมาในศตวรรษที่ 18 โลกมีความเจริญก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว การพลศึกษาก็เจริญติดตามมาด้วย แต่ได้ปรับปรุงให้เข้ากับหลักการทางด้านวิทยาศาสตร์สมัยใหม่มากยิ่งขึ้น เช่น ⁶Per Henrik Ling (1776 - 1839) ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งการพลศึกษาของประเทศสวีเดน ได้แยกการพลศึกษาให้เหมาะสมสำหรับบุคคลแต่ละพวก คือ การจัดพลศึกษาเพื่อการทหาร การจัดการศึกษาเพื่อการแพทย์ การจัดการศึกษาสำหรับโรงเรียน และ

⁶Deobold B. Van Dalen, Elmer D. Mitchell, Bruce L. Beunett, A World History of Physical Education, Engle Wood Clif : Prentice Hall, Inc., 1953 p.247.

การจัดการศึกษาเพื่อกายบ่มัก ความคิดเห็นของลิ่งกั ดึงกล่าวข้างบนนี้แสดงให้เห็นว่า การพลศึกษาได้รับการพัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ ประชาชนเริ่มเข้าใจและมองเห็นการพลศึกษา เพื่อสุขภาพอนามัย มองเห็นความสำคัญของสุขภาพว่า มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับชีวิต เพื่อให้มีบุคลิกลักษณะดี เป็นคนที่มีรูปร่างสวยงามได้สัดส่วน การกำหนดเนื้อหาวิชา ในหลักสูตรของประเทศสวีเดนส่วนใหญ่แล้ว จัดให้เด็กเรียนเกี่ยวกับยิมนาสติกส์ กรีฑา กีฬาประเภทต่าง ๆ การอยู่ค่ายพักแรมและการศึกษานอกสถานที่ เป็นต้น

7 การพลศึกษาในสหรัฐอเมริกา โรงเรียนมัธยมในสหรัฐอเมริกาในสมัยปัจจุบันนี้มีลักษณะเป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสมน้อยบ้างมากบ้าง แล้วแต่สภาพของโรงเรียนแต่ละท้องถิ่น และโรงเรียนสามารถจัดสอนได้เป็นรายวิชาตามที่เห็นเหมาะสม รัฐเพียงแต่มีมาตรฐานขั้นต่ำ (Minimum standard) ไว้พอเป็นแนวทางเท่านั้น สำหรับในด้านพลศึกษานั้น โรงเรียนมัธยมศึกษาในสหรัฐอเมริกาส่งส่วนใหญ่ทั้งระดับมัธยมต้นและมัธยมปลายหลักสูตรได้กำหนดให้เรียนพลศึกษาเป็นวิชาบังคับทั้งสิ้น

การเรียนหมวดพลศึกษานั้น ประกอบไปด้วยพลศึกษาและสุขศึกษา ซึ่งแยกออกเป็นสองแขนงตามเกณฑ์ขั้นต่ำของรัฐโอไอโอ กำหนดให้สอนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ 2 คาบ เป็นเวลา 2 ปี และสอนสุขศึกษาเป็นเวลา 1 ภาคเรียน (Semester) โปรแกรมการสอนวิชาพลศึกษากว้างขวางมาก ครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การบริหารร่างกายเพื่อสร้างกำลังให้แข็งแรง การทดสอบด้วยตนเอง กิจกรรมเข้าจังหวะดนตรี รวมทั้งการเต้นรำแบบพื้นเมือง (Folk dance, Square dance) การเล่นกีฬาเป็นทีม เช่น ฟุตบอล (Soccer) บาสเกตบอล, วอลเลย์บอลและการเล่นกีฬาเป็นรายบุคคล เช่น กอล์ฟ เทนนิส แบดมินตัน ฯลฯ

7 นางฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ รายงานการดูงานประเทศสหรัฐอเมริกา
และคานาคา 9 ตุลาคม 2511-9 กุมภาพันธ์ 2512, เอกสารสัมมนาศึกษานิเทศก์ กรม
 วิสามัญศึกษา 36/2512.

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งมีนักเรียนชายและหญิงอยู่ด้วยกัน จะมีห้องพลศึกษาขนาดใหญ่มากไว้ในอาคารเรียน และแบ่งเป็นห้องฝึกสำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่ปะปนกัน มีฝักันชนิดเคลื่อนได้ คั่นระหว่างกลางข้างฝักันหนึ่ง มีแฉวม้านั่งยาวเรียงซ้อนลดหลั่นจากสูงไปหาต่ำสำหรับเด็กนั่งคุกกีฬาม้านั่งยาวนี้อาจเลื่อนออกมาได้เวลาต้องการใช้ และผลักเก็บเข้าที่เวลาไม่ต้องการใช้ และเพื่อความสะดวกเขาสร้างห้องอาบน้ำและห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวไว้ติดกับห้องฝึกพลศึกษา แยกเป็นฝ่ายนักเรียนชายคั่นหนึ่งฝ่ายนักเรียนหญิงคั่นหนึ่งไม่ปะปนกัน

จากรายงานการดูงานดังกล่าวแล้วนี้ จะเห็นได้ว่าการจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาพลศึกษามันยของประเทศสหรัฐอเมริกาเจริญก้าวหน้าเป็นอย่างยิ่ง

สำหรับการพลศึกษาในประเทศไทยนั้น ได้ดำเนินการเรื่องหลักสูตรและการเรียนการสอน กิจกรรมทางสาขาวิชาพลศึกษามานานพอสมควร⁸ กระทรวงธรรมการได้ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2435 และจัดการศึกษาตามระบบโรงเรียนมาตั้งแต่บัดนั้น โรงเรียนที่ตั้งขึ้นระยะแรก ๆ เป็นโรงเรียนระดับประถม เรียกว่าประโยคหนึ่งประโยคสองและประโยคสามเป็นชั้นสูงสุด

⁹ในปี พ.ศ. 2448 เมื่อเปลี่ยนประโยคต่าง ๆ เป็นประถมและมัธยม ข้อความที่กล่าวข้างบนนี้แสดงให้เห็นว่า การศึกษาเริ่มมีการพัฒนาขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง แต่การเรียนการสอนวิชาพลศึกษายังไม่มีหลักฐาน เนื้อหาการสอนส่วนใหญ่ที่มุ่งไว้ในหลักสูตรก็หนักไปในทางวิชา อ่าน เขียน และเลขคณิต วิทยาศาสตร์ เป็นต้น ถึงอย่างไรก็ตามผู้วิจัยเชื่อว่า จะต้องมีการแนะนำบอกเล่า หรือการฝึกหัดหรือการเล่นกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างแน่นอน เพราะการออกกำลังกายและการกีฬาเป็นเรื่องที่เด็กสนใจและเด็กมี

⁸ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ 2435-2507 พิมพ์เป็นที่ระลึก ในวันครบเจ็ดสิบสองปีของกระทรวงศึกษาธิการ วันที่ 1 เมษายน พุทธศักราช 2507 หน้า 1.

⁹กรมวิชาการ เอกสารชุดพัฒนาการศึกษา อันตบ 2 หลักสูตรวิทยาศาสตร์, หน้า 123-124.

ความต้องการตามธรรมชาติอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมที่เกี่ยวกับการวิ่ง การกระโดด การบริหารกายด้วยท่ากายบริหาร เป็นต้น เพราะกิจกรรมเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องมีอุปกรณ์อะไรมากนัก

จากรายงานการแสดงผลการทดลองของนักเรียนครั้งที่ 1 เมื่อปีพ.ศ. 2455 มีข้อความตอนหนึ่งในรายงานนั้นกล่าวไว้ว่า ¹⁰"พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรห้องแสดงศิลปหัตถกรรมจนตลอด แล้วเสด็จประทับที่ตึกสามัคยาจารย์ทอดพระเนตรการกรีฑาต่อไป"

จากหลักฐานข้างบนนี้พอจะเชื่อได้ว่า การเรียนการสอนหรือการฝึกกิจกรรมทางพลศึกษา จะต้องมีการเรียนการสอนมาก่อนแล้ว จึงจะจัดการแข่งขันกรีฑาขึ้นได้ และยิ่งเป็นการแข่งขันหน้าพระที่นั่งด้วยแล้ว จะต้องมีการเตรียมการเป็นอย่างดี นักเรียนจะต้องได้รับการอบรมสั่งสอนมาก่อน จนสามารถรู้จักการระเบียบการเล่นและการแข่งขันที่ถูกต้องมาแล้วด้วย จากหลักฐานที่แน่นอนอีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาก็คือ ¹¹"เมื่อ พ.ศ. 2452 กระทรวงธรรมการได้เริ่มจัดตั้งสถาบันศึกษาวิชาพลศึกษาสำหรับครูขึ้นเป็นครั้งแรก ณ สามัคยาจารย์สมาคม ในบริเวณโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เรียกว่า สโมสรกายบริหาร นับว่าอยู่ในโรงเรียนวิสามนัญเทียบชั้นประถมในสมัยนั้น ต่อมาปี 2456 ได้ปรับปรุงเป็นโรงเรียนเอกเทศขึ้นเรียกว่า ห้องพลศึกษากลาง"

จากหลักฐานการจัดตั้งสถาบันทางพลศึกษาโดยตรงขึ้นเอง เมื่อ พ.ศ. 2452 นี้ก็พอจะยืนยันได้แน่นอนแล้วว่า หลักสูตรและการเรียนการสอนกิจกรรมทางพลศึกษาได้เกิดขึ้นแน่นอนและเป็นระเบียบแบบแผนมาแล้วตั้งแต่ระยะนั้น สำหรับเนื้อหาวิชาที่หลักสูตรของห้องพลศึกษากลาง กำหนดให้เรียนในสมัยนั้นก็คือ กายบริหาร มวย ยูโด ฟันดาบ กระบี่ กระบอง ยิมนาสติกส์ ลูกเสือ และมีกีฬาประเภทซุก ประเภทเดี่ยวบางอย่าง เช่น ฟุตบอล

¹⁰ห้องสมุดกระทรวงศึกษาธิการ รายงานการแสดงผลการทดลองของนักเรียนครั้งที่ 1, พุทธศักราช 2455 หน้า 2.

¹¹ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ 2435-2507 พ.ศ. 2507 โรงพิมพ์คุรุสภา
พระนคร หน้า 606.

ตะกร้อ เป็นต้น

12^๓ในปี ร.ศ.126 (พ.ศ.2450) มีหลักสูตรเกี่ยวกับวิชาพลศึกษาที่ใช้ในโรงเรียนระดับมัธยมในระยะนั้น คือ หลักสูตรมัธยมศึกษาพิเศษ กำหนดให้เรียนกิจกรรมพลศึกษา ๐ 3 มีกิจกรรมที่ต้องเรียนทางพลศึกษา คือ หัดระเบียบแถวทั้งเดินและแปรแถว คัดกาย หัดวิ่ง หัดกระโดดในวิธีต่าง ๆ เพื่อซ่อมกำลังกับยิมนาสติกส์

13^๓ในปี ร.ศ.128 มีหลักสูตรพลศึกษาสำหรับชั้นประถม คือ หลักสูตรมูลศึกษาสำหรับเรียนชั่วเวลา 2 ปี หรือ 3 ปี กิจกรรมที่ต้องเรียนได้แก่การเข้าแถว การเดินแถว การคัดกาย

14^๓ในปี ร.ศ.130 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับโรงเรียนฝึกหัดครู ดังต่อไปนี้

หลักสูตรประโยคครูมูล กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษาดังนี้

หมวดการทหาร

ก. การเข้าแถว การแปรแถว

ข. การโลดโผน โจนทยาน

กิจกรรมที่ต้องเรียนก็มี ยิมนาสติกส์ การหัดวิ่ง หัดกระโดด การคัดกาย การเล่นต่าง ๆ เช่น ฟุตบอล

15^๓หลักสูตรประโยคครูประถม กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางค้ำพลศึกษาดังนี้

หมวดการทหาร

ก. การเข้าแถว การโลดโผน โจนทยานและหลักวิชา

ข. วิชาลูกเสือ

12ระเบียบการโรงเรียนสวนกุหลาบอังกฤษ ร.ศ.126 โรงพิมพ์อักษรนิติ หน้า 62.

13หลักสูตรกรมศึกษาธิการ หลักสูตรมูลศึกษาสำหรับเรียนชั่วเวลา 2 หรือ 3 ปี ร.ศ.128 หน้า 13.

14หลักสูตรวิสามานัญศึกษา กรมราชบัณฑิต หลักสูตรครูมูล ประถม มัธยม ร.ศ.130 โรงพิมพ์อักษรนิติ บางขุนพรหม พระนคร หน้า 16.

15เล่มเดียวกัน หน้า 19

กิจกรรมที่ต้องเรียนเหมือนกันกับในหลักสูตรครุฑ แต่ให้สูงขึ้นกว่าครุฑ

- 16 หลักสูตรประโยคครูมัธยม กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษา คือ การทหาร ชั้นนายกองสูงกว่านายหมวด ยิมนาสติกส์ ท่าซับซ้อน ทำได้เอง และสอนผู้อื่นได้ควย

กิจกรรมที่ต้องเรียนสูงขึ้นกว่าครูประถม

- 17 ในปีเดียวกันนี้มีหลักสูตรพลศึกษาสำหรับชั้นมัธยมศึกษา คือ หลักสูตรมัธยมวิสามัญพิเศษ (ชาย) สำหรับแบ่งเรียน 3 ปี อายุตั้งแต่ปีที่ 13 ถึงปีที่ 15 เป็นเหมาะเรียนยิมนาสติกส์ทุกชั้นทั้งสามปี สัปดาห์ละ 1.30 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ต้องเรียนทางด้านพลศึกษาคือ การทหาร ให้เรียนกายบริหาร การทำตามคำสั่ง ฝึกหัดกระเบียบแถว คัดกาย การวิ่ง การกระโดด ยิมนาสติกส์ คือ หกโหนดโยนไกล การเล่นกีฬาต่าง ๆ เช่น ฟุตบอล

สำหรับหลักสูตรมัธยมวิสามัญพิเศษ (หญิง) ให้เรียนกายบริหารแทนการทหาร การเล่นเกมให้เลือกสอนเกมที่เหมาะกับหญิง

- 18 หลักสูตรมัธยมศึกษาชาย กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษาเช่นเดียวกันกับกิจกรรมที่ให้เรียนในหลักสูตรมัธยมวิสามัญพิเศษชาย คือ การทหาร เรียนเรื่องการเข้าแถว การคัดกาย ยิมนาสติกส์ และการเล่นกีฬาต่าง ๆ เช่น ฟุตบอล สำหรับหลักสูตรมัธยมศึกษาหญิงก็ให้เรียนกายบริหารแทนการทหาร

- 19 หลักสูตรมัธยมสูง สำหรับแบ่งเรียน 3 ปี อายุตั้งแต่ปีที่ 16 ถึงปีที่ 18 เป็นเหมาะ กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษา คือ

หมวดการทหาร หักกระเบียบแถวและคัดกาย (ทำอย่างพร้อมเพรียงกัน) ยิมนาสติกส์ และการเล่นต่าง ๆ เป็นพิเศษตามแต่จะทำได้

16 เล่มเดียวกัน หน้า 21

17 เล่มเดียวกัน หน้า 22

18 เล่มเดียวกัน หน้า 24

19 เล่มเดียวกัน หน้า 27

20 หลักสูตรมัธยมศึกษาชายตอนต้น กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษา คือ การเรียนวิชาลูกเสือ ส่วนหลักสูตรมัธยมศึกษาหญิง ไม่มีการเรียนวิชาลูกเสือ ให้เรียนกายบริหารแทน

21 หลักสูตรมัธยมศึกษาชายตอนกลาง และตอนปลาย ก็กำหนดให้เรียนวิชาลูกเสือในชั้นมัธยมศึกษาตอนกลาง สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายให้เรียนการทหาร ส่วนนักเรียนหญิงก็ให้เรียนกายบริหารแทน

22 ในปี พ.ศ. 2471 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษาดังนี้

1. สอนวิชาลูกเสือ โท
2. สอนกายบริหารหรือคักคนจนจบวิธี
3. ต้องสอนคักคน สอนห้อยโหน
4. สอนให้เล่นกีฬาต่าง ๆ

23 ในปี พ.ศ. 2472 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับประถมและมัธยมพาณิชย์การ คือ กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษาและลูกเสือไว้สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง สำหรับกิจกรรมที่ต้องเรียนมิได้กำหนดไว้ ผู้วิจัยเชื่อว่าคงใช้กิจกรรมสอนตามหลักสูตรพลศึกษาของปี พ.ศ. 2471

24 ในปี พ.ศ. 2476 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับโรงเรียนพาณิชย์การ คือ หลักสูตรพาณิชย์การ กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษา ดังนี้

1. วิชาลูกเสือ โท และ เอก
2. กายบริหารหรือคักคน
3. คักคนส่วนห้อยโหนท่าง่าย ๆ ที่จะทำให้ร่างกายแข็งแรง

20 เล่มเดียวกัน หน้า 26.

21 เล่มเดียวกัน หน้า 27

22 กระทรวงธรรมการ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงพิมพ์กรมตำรวจ, หน้า 23.

23 กระทรวงธรรมการ หลักสูตรพาณิชย์การ พ.ศ. 2476 โรงพิมพ์โรงเรียนช่างพิมพ์ วัดสังเวช หน้า 26.

24 เล่มเดียวกัน หน้า 51-52.

4. ให้เล่นกีฬาต่าง ๆ ที่เป็นพวกมากตามแต่จะได้

25 ในปีเดียวกันนี้มีหลักสูตรสำหรับโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษาของกองการบริหารกรมพลศึกษา กำหนดให้เรียนกิจกรรมเกี่ยวกับพลศึกษา คือ กระบี่กระบอง กระโดดน้ำ ญูญิตสู คัดคนส่วนห้อยโหน คัดคนท่ามือเปล่า มวยไทย มวยฝรั่ง (มวยสากล) วายน้ำ

26 ในปีเดียวกันนี้เช่นเดียวกันมีหลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับนักเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรม กำหนดให้เรียนพลศึกษาและลูกเสือ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง โดยให้สอนพลศึกษาดังนี้

ให้สามารถสอนกายบริหาร และคัดคนท่าต่าง ๆ กับส่วนห้อยโหนต่างๆ ได้

27 ในปี พ.ศ. 2477 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายการช่าง คือ กำหนดให้เรียนพลศึกษาทุกชั้น เรียนสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง มีกิจกรรมดังนี้

- ก. การคัดคน ไข้เครื่องมือประกอบ
- ข. การคัดคนส่วนห้อยโหนขั้นต้น
- ค. การเล่นเกมกีฬา การวิ่งต่าง ๆ และการเดินเคลื่อนไหว
- ง. การเล่นเกมต่อสู้ประชิด
- จ. การเล่นเกมกายบริหาร การเล่นเป็นพวก เป็นหมู่ และร้องเพลงปลุกใจ

25 กระทรวงศึกษาธิการ 2435-2507 ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว หน้า 24-25.

26 กระทรวงธรรมการ ระเบียบการโรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรมและหลักสูตร พ.ศ. 2476 โรงพิมพ์วัดสังเวช หน้า 66.

27 กระทรวงศึกษาธิการ ระเบียบการโรงเรียนเพาะช่างและหลักสูตรมัธยมวิสามัญ ตอนปลายการช่าง พ.ศ. 2477 โรงพิมพ์วัดสังเวช หน้า 30.

28 ในปี พ.ศ. 2478 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับโรงเรียนชั้นมัธยมวิสามัญการ
เรียน คือ กำหนดให้เรียนกิจกรรมเกี่ยวกับพลศึกษาดังนี้ พลศึกษา สอนให้คัดกายท่าต่าง ๆ
ออกกำลังภายในที่แจ้งและที่ร่ม กายบริหาร เล่นกีฬาต่าง ๆ เล่นเกมส์ต่าง ๆ

29 ในปี พ.ศ. 2479 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาของโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา ดังนั้น
โรงเรียนพลศึกษากลาง กรมพลศึกษา กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษาไว้ 6 วิชา คือ
กระบี่กระบอง ยูโด คัดคนส่วนน้อย โหน พันดาบ (ดาบสากล) มวยไทย มวยฝรั่ง (มวยสากล)

30 ในปี พ.ศ. 2480 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา คือ
กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษาไว้ดังนี้ ฝึกซ้อมกำลังกายให้บริบูรณ์แข็งแรงตามความ
เจริญแห่งวัย โดยการหัดกายบริหาร การกรีฑาต่าง ๆ และการเล่นที่ออกกำลังกายอื่น ๆ
วิชาลูกเสือ อนุสภากาชาด

31 ในปี พ.ศ. 2483 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาพิเศษ
กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษาไว้ดังนี้ วิชาพลศึกษาให้เรียนกายบริหาร กรีฑาแบ่ง
เป็นหมวดวิ่ง หมวดกระโดด

32 ในปี พ.ศ. 2484 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับโรงเรียนฝึกหัดครู ประโยค
ครูมูล คือ กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษา คือ กายบริหาร กรีฑา กรีฑาแบ่งออกเป็น
หมวดวิ่ง หมวดกระโดดและหมวดทุ่ม ฟัน ขว้าง เขวี้ยง การเล่นในร่ม การเล่นกลางแจ้ง

28 กระทรวงธรรมการ ระเบียบการและหลักสูตรโรงเรียนมัธยมวิสามัญการเรียน
(กรุงเทพ) พ.ศ. 2478. หน้า 17.

29 กระทรวงศึกษาธิการ ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2435-2507 โรงพิมพ์
คุรุสภา ลาดพร้าว หน้า 609.

30 กระทรวงธรรมการ ประมวลศึกษากฎ 2 หลักสูตรชั้นประถมศึกษา พ.ศ. 2480
โรงเรียนช่างพิมพ์วัดสังเวช พระนคร หน้า 17.

31 กระทรวงธรรมการ หลักสูตรชั้นมัธยมปีที่ 1-2-3 พิเศษ พ.ศ. 2483 โรงเรียน
ช่างพิมพ์วัดสังเวช หน้า 8-9.

32 เล่มเดียวกัน หน้า 37-39.

ยิมนาสติกส์ มีียัดหยุน หีบกระโดด กระดานสปริง รวาคู ยิวียัดสู พันคาบ วายน้ำ

33 ในปี พ.ศ. 2486 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับโรงเรียนฝึกหัดครู ประโยคक्रमูด คือ กำหนดให้เรียนกิจกรรมเกี่ยวกับพลศึกษาไว้ดังนี้ กายบริหาร กรีฑา แบ่งเป็นหมวดวิ่ง หมวดกระโดด หมวดทุ่ม ฟัน ขว้าง เหวี่ยง การเล่นเกมสโนรม กลางแจ้ง ยิมนาสติกส์ และ การเล่นกีฬา (ให้หัดทุกเข้าก่อนเข้าเรียนวันละไม่น้อยกว่า 30 นาที)

34 ในปี พ.ศ. 2487 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับโรงเรียนฝึกหัดครู ประโยคฝึกหัดครูประถมศึกษา คือ กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษาไว้ดังนี้ กายบริหาร การเดิน การบริหารแบบราชนาวิ การเดินแถว แปรชบวน อาศัยคู่มือ กายบริหารและการเล่น ของกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2484 ยิมนาสติกส์ ยัดหยุน หีบกระโดด รวาคู กระโดดเชือก กรีฑาประเภทต่าง ๆ และกีฬาต่าง ๆ

35 ในปี พ.ศ. 2489 มีหลักสูตรพลศึกษาสำหรับโรงเรียนฝึกหัดครูมัธยม หลักสูตรนี้ใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. 2484 ถึง 2489 กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษาไว้ดังนี้ กายบริหาร ท่ามือเปล่า และใช้เครื่องมือประกอบ ยัดหยุน หีบกระโดด รวาคู รวาคูเดี่ยว ห่วงนิ่ง ห่วงไกว ฟุตบอล บาสเกตบอล ตะกร้อ เทนนิส แบดมินตัน

33 กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรประโยคक्रमูด พ.ศ. 2486. หน้า 23.

34 กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรประโยคฝึกหัดครูประถม พ.ศ. 2487 โรงเรียนช่างพิมพ์วัดสังเวช หน้า 63.

35 โรงเรียนฝึกหัดครูมัธยม 2484-2489 หลักสูตรโรงเรียนฝึกหัดครูมัธยม โรงพิมพ์ศรีหงส์ บางขุนพรหม พระนคร พ.ศ. 2490. หน้า 21.

ในปี พ.ศ. 2491 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาในโรงเรียนระดับต่าง ๆ พอสรุปได้ดังนี้คือ

36 หลักสูตรประถมศึกษา กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษา ไว้ดังนี้

ฝึกซ้อมกำลังกายให้สมบูรณ์แข็งแรงตามความเจริญแห่งวัย โดยการเล่นกีฬาต่าง ๆ การหัดกายบริหาร และการเล่นที่ออกกำลังกายอื่น ๆ ขึ้นต้นไม่ วายน้ำ ชีมา วิชาลูกเสือ อนุภาษาศ

37 หลักสูตรอาชีวศึกษา แผนกการช่างสตรี ชั้นต้นและชั้นกลาง กำหนดให้เรียนวิชาพลศึกษา คือ

1. ฝึกกายบริหารท่ามือเปล่า
2. ฝึกกีฬาที่เหมาะสมกับวัยเด็ก

38 หลักสูตรประโยคอาชีวศึกษาแผนกเกษตรกรรม กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษาไว้ดังนี้

1. การบริหารท่ามือเปล่า และมีเครื่องอุปกรณ์
2. กีฬาที่เล่นเป็นชุด และ การกรีฑาที่พอจะฝึกได้

39 หลักสูตรประโยคครูประถม กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษาไว้ดังนี้ กายบริหารและการเล่น ยืดหยุ่น หนีบกระโดดและราวค้ำตามหลักสูตรมัธยมปลาย กรีฑา ประเภทลูและลาน เกมส ฟุตบอล บาสเกตบอล รักบี้ มวย ญูติสุ และเกมอื่น ๆ เนตบอล วอลเลย์บอล หวงขามตาชาย ฯลฯ

36 กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรประถมศึกษา โรงพิมพ์คุรุสภา พ.ศ. 2491 หน้า 20-21.

37 กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นต้น แผนกการช่างสตรี โรงพิมพ์คุรุสภา พ.ศ. 2491 หน้า 10.

38 กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นกลาง แผนกเกษตรกรรม พ.ศ. 2491 หน้า 14.

39 กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรประโยคครูประถม โรงพิมพ์คุรุสภา พ.ศ. 2492 หน้า 25.

40 ในปี พ.ศ. 2492 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษา สำหรับโรงเรียนฝึกหัดครู ประโยคครูมัธยม กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษาไว้ดังต่อไปนี้ ภายบริหารและการเล่น ยืดหยุ่น หนีบกระโดด รวากู รวากีว กรีฑา กีฬาประเภทต่าง ๆ ส่วนเวลาเรียนจัดให้เรียนนอกเวลา

41 ในปี พ.ศ. 2493 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษา คือ หลักสูตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นกลาง แผนกช่างไม้ปลูกสร้าง กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษา ตั้งแต่ปี 1-3 ไว้ดังนี้ ฝึกการบริหาร ท่ามือเปล่า ฝึกกีฬาที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก ความยากง่ายของกิจกรรมได้มาตรฐานเท่ากับหลักสูตร ชั้นมัธยมปลาย (ม.ศ. 4-5-6) กำหนดให้เรียนสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง

42 ในปีเดียวกันนี้ มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กำหนดให้เรียนกิจกรรมทางพลศึกษาดังนี้ ฝึกซ้อมกำลังกายให้สมบูรณ์แข็งแรงตามความเจริญแห่งวัย โดยการเล่นกีฬาต่าง ๆ โดยเฉพาะที่เล่นเป็นชุด การหัดกายบริหาร และการเล่นฟุตบอลลูกกอล์ฟ กายอื่น ๆ ขึ้นต้นไม่ วายน้ำ ซิมา ซีรตจักรยาน พายเรือ แจวเรือ ได้ตามสมควรแก่ภูมิประเทศ กำหนดให้เรียนครั้งละ 1 ชั่วโมง ใน 1 สัปดาห์

43 ในปีเดียวกันนี้ มีหลักสูตรโรงเรียนฝึกหัดครู ของกรมพลศึกษา กำหนดให้เรียนวิชา ดังต่อไปนี้ คือ นอกจากหลักสูตรจะกำหนดให้เรียนกิจกรรมพลศึกษาเหมือนกับหลักสูตรปี พ.ศ. 2476 แล้ว ยังมีการเรียนกีฬาสากล ประเภทชก และประเภทเคียว และเพิ่มวิชาเรียนใหม่ตามหลักสูตรสากล เช่น สุขศึกษา สังคม วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ อีกด้วย

006206

40 กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรประโยคครูมัธยม โรงพิมพ์คุรุสภา พ.ศ. 2492 หน้า 39.

41 กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นกลาง แผนกช่างไม้ปลูกสร้าง พ.ศ. 2493 หน้า 19.

42 กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2493 โรงพิมพ์คุรุสภา หน้า 35-36.

43 กระทรวงศึกษาธิการ ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ 2435-2507 โรงพิมพ์คุรุสภา พ.ศ. 2507 หน้า 611.

44 ในปี พ.ศ. 2495 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาคือ หลักสูตรประโยคอาชีวศึกษาตอนปลาย แผนกการช่างสตรี กำหนดให้เรียนกิจกรรมพลศึกษาค้างนี้ ฝึกกายบริหารท่ามือเปล่า ฝึกกีฬาที่เหมาะสมกับวัยเด็ก และกำหนดให้เรียนครั้งละ 1 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง

45 ในปีเดียวกันนี้ มีหลักสูตรประโยคครูมูล กำหนดให้เรียนกิจกรรมพลศึกษาค้างนี้ คือ กายบริหาร การเล่นเบ็คเตล็ด การเล่นที่เป็นเบื้องต้นของกีฬาต่าง ๆ การกระโดดเชือก และการเล่นที่ใช้จังหวะ กรีฑา กีฬา การว่ายน้ำ (ในเมื่อทำได้) การจัดระเบียบและอุปกรณ์ กำหนดให้เรียนครั้งละ 1 ชั่วโมง ถึง 2 ชั่วโมงใน 1 สัปดาห์

46 ในปี พ.ศ. 2501 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษา คือ หลักสูตรประถมศึกษา สำหรับใช้ในโรงเรียนปรับปรุงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 กำหนดให้เรียนกิจกรรมพลศึกษาค้างนี้ การเล่นเกมต่าง ๆ การเล่นที่ใช้จังหวะ ว่ายน้ำคหุ่นง่าย ๆ การเล่นวิ่งผลัดต่าง ๆ กำหนดให้เรียนครั้งละ 1 ชั่วโมง สัปดาห์หนึ่งให้เรียน 3 ครั้ง

47 ในปี พ.ศ. 2502 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาคือ หลักสูตรประถมศึกษา สำหรับใช้ในโรงเรียนปรับปรุง กำหนดให้เรียนกิจกรรมพลศึกษาค้างนี้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 มีการเล่นเกมต่าง ๆ การเล่นที่ใช้จังหวะ การเล่นยัดคหุ่นง่าย ๆ การเล่นวิ่งประเภทต่าง ๆ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 การเล่นเบ็คเตล็ด การเล่นที่นำไปสู่กีฬาใหญ่ การเล่นที่ใช้จังหวะง่าย ๆ การเล่นยัดคหุ่นและ

44 กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรประโยคมัธยมอาชีวศึกษาตอนปลาย แผนกการช่างสตรี พ.ศ. 2495 หน้า 14.

45 กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรประโยคครูมูล พ.ศ. 2495 หน้า 8-9.

46 กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรประถมศึกษา สำหรับใช้ในโรงเรียนปรับปรุงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 พ.ศ. 2501 หน้า 28.

47 กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรประถมศึกษาสำหรับใช้ในโรงเรียนปรับปรุง พ.ศ. 2502 หน้า 48-49.

ทำที่ทดสอบสมรรถภาพตนเอง การเล่นวิ่งประเภทต่าง ๆ (พิจารณาเลือกพื้นที่ให้เหมาะสมกับเพศ วัย และสภาพของท้องถิ่น) กำหนดให้เรียนครั้งละ 1 ชั่วโมง เรียนสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ซึ่งรวมกับสุขศึกษากว

48 ในปี พ.ศ. 2503 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาคือ หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น กำหนดให้เรียนกิจกรรมพลศึกษาดังนี้

1. การเล่นที่ใช้จังหวะ หรือใช้ดนตรีประกอบ กายบริหาร การพ้อนรำ การร่าวง รำพื้นเมือง ฯลฯ

2. การทรงตัว การเดิน วิ่ง การต่อตัว ฯลฯ

3. การเล่นที่ฝึกความแคล่วคล่องว่องไว ยืดหยุ่น ทีบกระโดด รวากู การเล่นโต้ และ ขว้างคนหลบเงา วิ่งแข่ง กระโดดเชือก ฯลฯ

4. กีฬา

ก. การเล่นที่ฝึกให้เกิดทักษะ ได้แก่การฝึกส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เพื่อนำไปสู่การเล่นกีฬาใหญ่

ข. การเล่นกีฬาใหญ่ ฝึกให้เล่นแบบมีต้น บึงปอง วอลเลย์บอล บาสเกตบอล ฟุตบอล รักบี้ วายน้ำ ฟันดาบ ฯลฯ ตามความเหมาะสม

5. กรีฑา ฝึกเกี่ยวกับการวิ่ง การกระโดด การพุ่ง การทุ่ม และการขว้าง เวลาเรียน สายสามัญ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

สายอาชีพ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง

49 ในปี พ.ศ. 2510 มีหลักสูตรวิชาพลศึกษา คือ หลักสูตรโรงเรียนมัธยมแบบ ประสม ซึ่งเป็นโรงเรียนอยู่ในโครงการพัฒนาการศึกษาโรงเรียนมัธยมแบบประสม จำนวน 20 โรงเรียน กำหนดให้เรียนวิชาพลศึกษาดังนี้

48 กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2503 หน้า 30-31

49 กรมวิสามัญศึกษา หลักสูตรหมวดพลานามัย 2510 โครงการโรงเรียนมัธยมแบบ ประสม.

วิชาบังคับ

1. วิชาवासเกษตรบอล
2. วิชากรีฑา
3. วิชาฟุตบอล
4. วิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
5. วิชาแฮนด์บอล
6. วิชายิมนาสติกส์
7. วิชาวอลเลย์บอล
8. วิชาแบดมินตัน
9. วิชาห่วงข้ามตาข่าย
10. วิชาเนตบอล
11. วิชาตะกร้อ

วิชาทดแทน

1. วิชาเทเบิลเทนนิส 1
2. วิชาเทเบิลเทนนิส 2
3. วิชาแชร์บอล 1
4. วิชาแชร์บอล 2
5. วิชาว่ายน้ำ 1
6. วิชาว่ายน้ำ 2
7. วิชาซอฟท์บอล 1
8. วิชาซอฟท์บอล 2

วิชาเลือก

1. วิชากิจกรรมเข้าจังหวะขั้นสูง
2. วิชามวยไทย
3. วิชามวยสากล
4. วิชากระบี่กระบอง
5. วิชายูโด
6. วิชาบาสเกตบอลขั้นสูง
7. วิชาฟุตบอลลขั้นสูง
8. วิชากรีฑาขั้นสูง
9. วิชาตะกร้อข้ามตาข่าย
10. วิชาเนตบอล
11. วิชาว่ายน้ำขั้นสูง
12. วิชายิมนาสติกส์ขั้นสูง

อัตราเวลาเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กำหนดให้เรียนวิชาพลศึกษาบังคับ 2 คาบ ต่อ สัปดาห์ตลอดปี และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนวิชาพลศึกษาในภาควิชาเลือกได้อีก สัปดาห์ละ 2 คาบ ตลอดปี เช่นกัน

สำหรับในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรหมวดพลศึกษามีย กำหนดให้เป็นวิชาเลือก ในแผนกทั่วไป โดยให้นักเรียนเรียนสัปดาห์ละ 3 คาบ แยกเป็นวิชาพลศึกษา 2 คาบ และวิชา สุขศึกษา 1 คาบ ตลอดทั้ง 2 ปี

จากลำดับความเป็นมาของหลักสูตรสมัยต่าง ๆ ตามที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามานี้ ก็พอจะมองเห็นได้แล้วว่า หลักสูตรและการเรียนการสอนตลอดจนการฝึกเกี่ยวกับกิจกรรม ทางพลศึกษานั้น ได้มีมานานแล้วและหลักสูตรพลศึกษาก็ได้ใช้ในโรงเรียนต่าง ๆ อย่างกว้าง ขวาง ได้รับการพัฒนามาเรื่อย ๆ จนถึงปี พ.ศ. 2510 จะเห็นว่าเนื้อหาวิชาที่หลักสูตรกำหนด ให้นักเรียนเรียนเรียนนั้น มีขอบข่ายกว้างขวางมากทีเดียว เทคนิคและอุปกรณ์ต่างก็ทันสมัยก็เจริญ ก้าวหน้าขึ้นเป็นอย่างมาก แต่จากการนี้เทศและคิดตามผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาใน

โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ปรากฏว่ายังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ผู้วิจัยในฐานะเป็นศึกษานิเทศก์ด้านพลศึกษา และมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการเรียนการสอนหมวดพลานามัยของโรงเรียนในสังกัด กรมวิสามัญศึกษาทั้งหมด มีความสนใจเป็นพิเศษที่จะทำการวิจัยเรื่องหลักสูตรวิชาพลานามัยหรือหลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย โดยเฉพาะหลักสูตรปีพุทธศักราช 2503 ซึ่งนับว่าเป็นหลักสูตรที่ได้รับการปรับปรุงเป็นอย่างดีแล้ว เหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้เลือกเอาเรื่องนี้มาทำการวิจัยเพื่อหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการเรียนการสอนเพื่อจะได้หาทางปรับปรุงแก้ไข ตลอดจนร่วมมือกับผู้บริหารโรงเรียน ครูและนักเรียนให้ได้ผลดียิ่งขึ้นต่อไป และนอกจากนี้ก็จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่จะทำการศึกษาค้นคว้าและวิจัยในทางค่านี้อีกด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเหมาะสมและความสามารถในการที่จะนำไปปฏิบัติได้ของความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลานามัย ฉบับพุทธศักราช 2503
2. เพื่อศึกษาความเหมาะสมและความสามารถที่จะนำไปใช้สอนได้ ของเนื้อหาที่บรรจุไว้ในหลักสูตร
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน
4. เพื่อศึกษาบทบาท ทักษะคติ ความเข้าใจในการใช้หลักสูตร ของครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ฉบับพุทธศักราช 2503 ในโรงเรียนรัฐบาลทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยไม่รวมโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาที่ใช้หลักสูตรโรงเรียนมัธยมแบบประสมด้วย และปัญหาที่จะศึกษาเฉพาะ 5 ข้อ คือ

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตร
2. เนื้อหาวิชาในหลักสูตร
3. การนำหลักสูตรไปใช้
4. การวัดผลวิชาพลศึกษา
5. บทบาทของครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ในการใช้หลักสูตร

ปัญหาทั้ง 5 ข้อนี้จะศึกษาข้อเท็จจริงจากครูพลศึกษา และครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ของโรงเรียนรัฐบาลทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ที่เปิดการสอนอยู่ในขณะนี้

คำจำกัดความ

โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ซึ่งสังกัดกองโรงเรียนรัฐบาล กรมวิสามัญศึกษา และใช้หลักสูตร ฉบับปีพุทธศักราช 2503

หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษามัธยม หมายถึง หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษามัธยม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งคณะกรรมการร่างหลักสูตรจัดทำขึ้นในปีพุทธศักราช 2503

ความมุ่งหมายของหลักสูตร หมายถึง ความมุ่งหมายของหลักสูตรที่เขียนไว้ใน หลักสูตร หมวดวิชาพลศึกษามัธยม ซึ่งเป็นหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503

เนื้อหาวิชาในหลักสูตร หมายถึง เนื้อหาวิชาของหมวดวิชาพลศึกษามัธยม ซึ่งระบุไว้ใน หลักสูตรวิชาพลศึกษามัธยม ปีพุทธศักราช 2503 รวมทั้งประมวลการสอนวิชาพลศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-2 และ 3 ด้วย

การนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง การใช้หลักสูตร ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปีพุทธศักราช 2503 ในโรงเรียนรัฐบาลทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

การวัดผลวิชาพลศึกษา หมายถึงการใช้ระเบียบการวัดผลวิชาพลศึกษาตามเอกสารชี้แจงเกี่ยวกับการวัดผลควบคู่กับหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ปีพุทธศักราช 2503 จัดทำโดยหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมวิสามัญศึกษา

บทบาทของครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ในการใช้หลักสูตร หมายถึง บทบาทของครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ใน โรงเรียนรัฐบาลส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ที่โรงเรียน ใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 หมวดวิชาพลศึกษามัย

ครูพลศึกษา หมายถึงครูที่ทำการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่ใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษามัย ปี 2503 ซึ่งได้รวมทั้งครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาและไม่มีความรู้ทางพลศึกษาด้วย

ครูใหญ่อาจารย์ใหญ่ หมายถึงครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ซึ่งเป็นผู้บริหาร โรงเรียนรัฐบาล ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ซึ่งใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ปีพุทธศักราช 2503 จำนวน 490 โรงเรียน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เพื่อจะได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร โรงเรียน ครู ผู้ปกครองและนักเรียนในการที่จะร่วมมือกันปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้ได้ผลดียิ่งขึ้นต่อไป
3. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับหน่วยราชการ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมวิสามัญศึกษา ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบทางวิชาการ จะได้พิจารณาหาทางปรับปรุงแก้ไขและส่งเสริมให้การเรียนการสอนหมวดพลศึกษามัยในโรงเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น
4. เพื่อเป็นแนวทางแก่คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการในการปรับปรุงหลักสูตรวิชาพลศึกษามัยต่อไป ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
5. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าและวิจัยเพิ่มเติมในโอกาสต่อไป

รายงานการวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

ผู้ทำการวิจัยได้สำรวจการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยหลักสูตรพลศึกษาที่ได้ทำมาแล้วพอจะสรุปได้ดังนี้

ในปี พ.ศ. 2502 อุ่น เย็นฤดี⁵⁰ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ" โดยการใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์และการสังเกตตลอดจนการสนทนากับนักเรียนและครูในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ จำนวน 9 โรงเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ครูพลศึกษา และนักเรียนทั้ง 9 โรงเรียน ผลของการวิจัยพบว่าครูและคณะนักเรียนมีความสนใจต่อวิชาพลศึกษาเป็นอย่างยิ่ง แต่การดำเนินการและการบริหารด้านพลศึกษายังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เพราะโรงเรียนส่วนมากยังขาดบุคลากรทางด้านพลศึกษา ขาดอุปกรณ์ ขาดสถานที่ ขาดเครื่องมืออำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตลอดจนการบริหารงานทางด้านพลศึกษายังไม่ดีพอ

ในปี พ.ศ. 2506 ทองสุข รัตนศรีวงศ์⁵¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" โดยการใช้แบบสอบถามครูและนักเรียน ซึ่งแบบสอบถามได้แบ่งตามครูจำนวน 100 คน และนักเรียนจำนวน 500 คน จากการสุ่มตัวอย่างมา 10 โรงเรียน ผลของการวิจัยครั้งนี้พบว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับการพลศึกษานั้น การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนส่วนใหญ่มุ่งหวังเอาชนะเพื่อชื่อเสียงของโรงเรียนเท่านั้น มิได้มุ่งหวังเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์หรือเพื่อประโยชน์จากการกีฬาแต่อย่างใด นอกจากนั้นการแข่งขันกีฬายังเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทกันอีกด้วย

⁵⁰ อุ่น เย็นฤดี "การศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ", วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์บัณฑิต พ.ศ. 2502.

⁵¹ ทองสุข รัตนศรีวงศ์ "ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา", วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์บัณฑิต พ.ศ. 2506.

ในปี พ.ศ. 2508 กัลยา บุญเศรษฐ⁵² ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา" โดยการใช้แบบสอบถามนักเรียน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่เรียนคือนักเรียนที่เรียนปานกลาง และ นักเรียนที่เรียนอ่อน จำนวน 675 คน ผลของการวิจัยพบว่า

1. กีฬากลางแจ้งที่นักเรียนสนใจมากที่สุดแก่ ฟุตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา วายน้ำ ส่วนกีฬาในร่มได้แก่ แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส มวย หมากรูก หมากฮอส ห่วงข้ามตาข่ายและการกระโดดเชือก

2. นักเรียนต้องการให้โรงเรียนจัดเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการเรียนวิชาพลศึกษาให้คือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ตู้เก็บเครื่องแต่งตัว ห้องเก็บอุปกรณ์พลศึกษา ห้องพยาบาล ห้องน้ำ ที่คั้นน้ำ ที่ล้างมือ และสิ่งอื่น ๆ ช่วยส่งเสริมการเรียนพลศึกษาให้ได้ผลดีขึ้น

3. กิจกรรมทางพลศึกษาที่โรงเรียนจัดสอนได้แก่ ฟุตบอล วอลเลย์บอล แอคนบอล กรีฑา เนตบอล มวย ยิมนาสติกส์ แบดมินตัน ยูโด กิจกรรมเข้าจังหวะ นักเรียนเห็นว่าทางโรงเรียนควรจัดการแข่งขันกีฬาเป็นประจำ

ในปี พ.ศ. 2510 กุลยา เบญจกาญจน์⁵³ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อกิจกรรมกีฬาในโรงเรียน" โดยการใช้แบบสอบถามให้นักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยา ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 240 คน คอบแบบสอบถาม ผลของการวิจัยพบว่านักเรียนชอบและสนใจกีฬาทุกประเภท การจัดกิจกรรมกีฬาประเภทต่าง ๆ อยู่ในขั้นดีพอสมควร นักเรียนครูและผู้นปกครองส่วนมากให้ความร่วมมือ

⁵²กัลยา บุญเศรษฐ "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา", วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์บัณฑิต พ.ศ. 2508.

⁵³กุลยา เบญจกาญจน์ "การสำรวจทัศนคติของนักเรียนสตรีวิทยาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อกีฬาในโรงเรียน", วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์บัณฑิต พ.ศ. 2510.

และสนับสนุนในการจัดกิจกรรมพลศึกษา ฝ่ายสวัสดิการ และครูฝึกกีฬาเอาใจใส่ต่อนักเรียน เป็นอย่างดี ผลที่ได้จากการแข่งขันกีฬา คือ ก่อให้เกิดความสามัคคี ส่วนผลเสียที่คิดตามมา ก็คือนักเรียนไม่มีเวลาทำการบ้านและต้องกลับบ้านเย็น

ในปี พ.ศ. 2511 อนันต์ อัครชู⁵⁴ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการสอน และปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง" โดยการใช้แบบสอบถามครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน รัฐบาล สังกัดกรมวิสามัญศึกษา ทั้งผู้ที่มีวุฒิและไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ในภาคการศึกษาที่ 1 จำนวน 99 โรงเรียน ผลของการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์ในการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนส่วนใหญ่เน้นการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียนให้มีความแข็งแรงสมบูรณ์ โรงเรียนได้สอนกิจกรรมเกี่ยวกับกายบริหารมาก การแข่งขันกีฬากายในโรงเรียนได้ตระหนักถึงเรื่องความสามัคคีเป็นสำคัญ และการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนก็เน้นถึงเรื่องกติกามาก โรงเรียนยังขาดบุคลากรทางด้านพลศึกษาอุปกรณ์การสอน สถานที่เล่นและฝึกกีฬาตลอดจน เครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ที่คมน้ำ ที่ล้างมือ ห้องน้ำ ห้องส้วม ยังมีไม่เพียงพอ ครูพลศึกษามิงานธุรการทำมากเกินไป ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการพลศึกษา ครูพลศึกษามองเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษามากกว่าครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ นอกจากนี้ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ยังมีความเห็นขัดแย้งกันพอสมควรเกี่ยวกับการจัดให้มีกิจกรรมพิเศษ เช่น การแข่งขันกีฬากายในโรงเรียน และการแข่งขันระหว่างโรงเรียนรวมทั้งความมุ่งหมายในการสอนวิชาพลศึกษากว้าง

ในปี พ.ศ. 2513 ไพฑูรย์ จัยสิน⁵⁵ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการจัดและ

⁵⁴อนันต์ อัครชู "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง", วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2511

⁵⁵ไพฑูรย์ จัยสิน "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม", วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2513.

การดำเนินการผลึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยการใช้แบบสอบถามครูผลึกษา
ที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม สังกัดกรมวิสามัญศึกษาจำนวน 44 คน จาก
13 โรงเรียน ซึ่งอยู่ในส่วนกลาง 1 โรงเรียน และส่วนภูมิภาค 12 โรงเรียน ผลของการ
วิจัยพบว่า

1. ครูผลึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสมยังมีไม่เพียงพอ
2. อุปกรณ์การสอนผลึกษายังมีไม่เพียงพอ
3. หลักสูตรผลึกษาที่กำหนดให้สอนทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงนั้น โรงเรียน
ส่วนใหญ่มักจะจัดสอนให้เฉพาะนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง
4. ในเรื่องการสอนผลึกษาในชั้น ครูผลึกษาส่วนมากได้ดำเนินการสอนตาม
หลักวิธีสอนผลึกษาเหมาะสมดีแล้ว
5. ครูผลึกษามีจำนวนชั่วโมงสอนผลึกษามากกว่า 15 ชั่วโมง ขณะเดียวกัน
ครูผลึกษาส่วนใหญ่ต้องสอนวิชาอื่น ๆ เพิ่มเคิมอีก 1-10 ชั่วโมง และยังคงรับผิดชอบงาน
อื่น ๆ อีกมาก
6. นักเรียนมีความสนใจในโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนมากเวลา
ที่นิยมจัดคือ หลังเลิกเรียน อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันยังมีไม่พอ
7. การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน นักเรียนชายและนักเรียนหญิง
สามารถเข้าแข่งขันกีฬาได้หลาย ๆ ประเภท และมีโอกาสเท่าเทียมกัน นักเรียนที่มีทักษะ
ทางกีฬาสูงจะได้รับการส่งเสริมมาก ตารางการฝึกซ้อมของนักเรียนมีผลกระทบกระเทือน
ต่อการเรียนวิชาอื่น ๆ อยู่บ้าง
8. การจัดและดำเนินการของโปรแกรมพิเศษ โรงเรียนได้จัดให้มีการตรวจ
ร่างกายปีละครั้ง นักเรียนที่มีโรคประจำตัวมีเพียงบางชั้นหรือบางห้อง โรงเรียนได้จัดทำ
ระเบียบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพที่ผิดปกติไว้แต่ไม่เคยละเอียดยกนัก ส่วนใหญ่เมื่อพบเด็กที่ผิดปกติ
แล้วโรงเรียนไม่ได้จัดการอย่างไรเลย
9. การจัดกิจกรรมผลึกษาเพื่อสนทนาการนั้น นักเรียนให้ความสนใจใน
โปรแกรมสนทนาการมาก โรงเรียนได้จัดสรรงบประมาณเพื่อจัดสนทนาการให้บ้าง แต่ไม่
ใครเพียงพอ

ในปี พ.ศ. 2513 มีชัย กุณาธุติ⁵⁶ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร" โดยการสืบแบบสอบถามโรงเรียนราษฎร์ซึ่งสุ่มตัวอย่างจากจังหวัดพระนคร จำนวน 76 โรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนชายและโรงเรียนหญิงประเภทละ 20 โรงเรียน และโรงเรียนสหศึกษา 36 โรงเรียน ผลของการวิจัยพบว่า

1. ครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ในจังหวัดพระนครยังมีไม่พอ
2. โรงเรียนราษฎร์ส่วนใหญ่มีสถานที่กลางแจ้ง และมีสนามคอนกรีตเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือสนามดิน และสนามหญ้า
3. ปัญหาที่เกิดจากสนามและสถานที่ในการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาก็คือสนามแคบ สนามอยู่ใกล้ห้องเรียนทำให้เกิดเสียงรบกวนเวลาเรียน ในฤดูฝนน้ำท่วมสนาม
4. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาก็คือ อุปกรณ์มีไม่พอกับจำนวนนักเรียน สถานที่และสนามมีไม่พอเพียงต่อการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา นักเรียนไม่ช่วยกันระวังรักษาอุปกรณ์
5. ครูพลศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ โสคัทศนูอุปกรณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา แต่โรงเรียนไม่ค่อยมีอุปกรณ์เหล่านี้ให้ใช้ได้ใช้เท่าที่ควร
6. ครูพลศึกษาต้องการอุปกรณ์การสอน ต้องการห้องเก็บอุปกรณ์ ต้องการเจ้าหน้าที่ดูแล ซ่อมแซมอุปกรณ์ ต้องการใช้ โสคัทศนูอุปกรณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา และต้องการให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญของพลศึกษาให้มากยิ่งขึ้น

⁵⁶มีชัย กุณาธุติ "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร", วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิตศึกษาคณะบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2513.

ในปี ค.ศ.1964 James and Webb⁵⁷ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Why Girls' Sit Out During Physical Education An Investigation" โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนจำนวน 500 คน จากโรงเรียนที่มีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาและสถานที่ ผลของการวิจัยพบว่านักเรียนจะสนใจเรียนวิชาพลศึกษามากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับโครงการสอนของครู และการจัดบทเรียนที่เหมาะสมตรงกับความสนใจของนักเรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่าครูพลศึกษาจะต้องเตรียมการสอน และจัดโครงการสอนตลอดจนกิจกรรมทางพลศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน การเรียนการสอนจึงจะได้ผลดี

ในปี ค.ศ.1964 Rosenstein และ Frost⁵⁸ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Physical Fitness of Senior High School Boys and Girls Participating in Selected Physical Education Program in New York State."

โดยได้ทำการทดสอบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนที่ได้จัดโปรแกรมพลศึกษาเป็นอย่างดี จำนวน 16 โรงเรียน และโรงเรียนที่จัดโปรแกรมพลศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร 13 โรงเรียน ตามเกณฑ์ของ La Porte Score Card โดยใช้ข้อทดสอบของ New York Physical Fitness Test ผลของการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนในโรงเรียนที่มีโปรแกรมพลศึกษาดี มีสมรรถภาพทางกายดีกว่านักเรียนในโรงเรียนที่มีโปรแกรมพลศึกษาไม่ดี
2. นักเรียนในโรงเรียนที่มีโปรแกรมพลศึกษาดี ร่างกายมีความแข็งแรงดี ทรวดทรงดี การทรงตัวดี มีความเร็วและความแคล่วคล่องว่องไว และความอดทนดีกว่าด้วย

⁵⁷ Jame J. Mycle and Ida M. Webb, "Why Girls' Sit Out During Physical Education Lesson : An Investigation" Physical Education Vol.57 No.172, November, P.75-81.

⁵⁸ Irwin Rosentein and Renben B. Frost. Physical Fitness of Senior High School Boys and Girls Participating in Selected Physical Education Program in New York State. AAHPER Research Quarterly (Vol.35, No.3 October 1964) P.357-448.

3. ความแน่นยำและความแคล่วคล่องว่องไวของเด็กชาย และการมีทรวดทรงดี และความเร็วคี่ของนักเรียนหญิง ก็มีได้ขึ้นกับ โปรแกรมพลศึกษาที่คี่

4. นักเรียนที่มีส่วนร่วมในการแข่งกีฬาภายในโรงเรียน มีแนวโน้มที่จะทำคี่คะแนนทดสอบสมรรถภาพทางกายคี่กว่านักเรียนที่มีคี่เข้าร่วมในการแข่งชันกีฬา

ในปี ค.ศ. 1969 Silvester⁵⁹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Attitude to Physical Education in the Primary School" โดยการใช้แบบสอบถาม ผู้บริหารการศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาจำนวน 172 คน ผลของการวิจัยพบว่าครูพลศึกษาที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าชันปริญญาตรี มีความรู้และความเข้าใจในหลักการและวิธีสอนพลศึกษาคี่ ส่วนครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษามักจะสอนพลศึกษาโดยปล่อยให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางพลศึกษาตามลำพัง โดยไม่มีหลักการและวิธีสอนที่ถูกต้อง ทำให้การเรียนการสอนพลศึกษาค่าเนินไปคี่ไม่คี่เท่าที่ควร ผู้วิจัยคี่ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดคี่มีครูที่มีวุฒิต่างพลศึกษาสอนพลศึกษาแทนครูคี่ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุถึงผลสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ควรจัดคี่มีการนิเทศทางพลศึกษาเพื่อช่วยคี่ให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นคี่

⁵⁹P.J. Silvester "Attitude to Physical Education in the Primary School", Physical Education, Vol. 61, No. 183, July, 1969 P. 32-36.